

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.400/2021/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. március 22. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. december 3. napján kihirdetett 31.B.203/2021/38. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra felemeli.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság rendőrkapitányság4nak Vizsgálati Alosztálya által lefoglalt és a nyomozati szám4.bü. számú bűnjeljegyzék 1. és 2. tételei alatt nyilvántartott biológiai anyagmaradvány és CD lemez lefoglalását megszünteti, és azokat az ügyiratok között rendeli kezelni.

A szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott tényleges tartózkodási helye a bv.Intézet2

Az ítéltábla határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2021. december 3-án tartott tárgyaláson kihirdetett 31.B.203/2021/38. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés g) pont] és testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés első fordulata].

[2] Halmazati büntetésül a vádlottat 6 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[4] A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[5] Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 364.083 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[6] Az ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére a szabadságvesztés tartamának súlyosítása és a végrehajtási fokozat fegyházban történő meghatározása érdekében, míg a vádlott és a védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

[7] Az ügyészség a fellebbezése részletes indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék nem kellő súllyal vette figyelembe a nagyszámú és rendkívüli módon nyomatékos súlyosító körülményeket. Nevezetesen azt, hogy a vádlott állt már bíróság előtt, a garázda és gátlástalan módon megvalósított cselekményét két büntetőeljárás hatálya alatt követte el, továbbá azt, hogy a terhére megállapított büncselekmények elszaporodottak. A vádlott vonatkozásában számba vehető enyhítő körülmények a fentiekben felsorolt súlyosító tényezők súlyát maximum kiegyenlítették.

[8] Álláspontja szerint a halmazati büntetésként kiszabható büntetési tételkeret alsó határát éppen csak meghaladó tartamú szabadságvesztés – figyelemmel a középértékes büntetéskiszabási szabályra is – nem felel meg sem a generális, sem a speciális prevenció követelményének. Továbbá a feltárt büntetéskiszabási körülmények miatt nincs ok a fegyház fokozatnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának sem.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli ügyészség) az ügyirat felterjesztésével együtt megküldött BF.537/2021/9. számú átiratában – fenntartva az ügyészség fellebbezésének célját és indokait – indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a szabadságvesztés tartamának felemelését, a végrehajtási fokozatnak fegyházban történő megállapítását, továbbá a szabadságvesztésnek büntetésként, a közügyektől eltiltásnak mellékbüntetésként történő megjelölését.

[10] Meglátása szerint a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiányosan és pontatlanul jelölte meg. A korábban alkalmazott próbára bocsátáson túl súlyosító körülményként kellett volna értékelnie azt is, hogy a vádlott a cselekményét több büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, két nappal a vagyon elleni bűncselekmény miatt vele közölt gyanúsítást követően. Továbbá a terhére kell figyelembe venni a vádlott által elkövetett bűncselekmények elszaporodottságát is. A törvényszék tévesen értékelte a vádlott javára a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, mivel a vádlott a nyomozás során és a bírósági tárgyaláson vallomást nem tett, a bűnösségét nem ismerte el. A kár megtérülése súlytalan, hiszen ez teljesen független volt a vádlott magatartásától, őt a bűncselekmény elkövetésekor tetten érték és a rendőrök kiérkezéséig visszatartották.

[11] A fellebbviteli ügyészség arra is rámutatott, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartama törvénysértően enyhe, a büntetéskiszabási elvekkel nem összeegyeztethető. A vádlott esetében – a halmazati szabályokra is tekintettel – a középérték tíz év szabadságvesztés, amelytől az ilyen mértékben elmaradó tartamú szabadságvesztés a büntetési célok elérésére nem alkalmas. A vádlottal szemben a középértéket közelítő tartamú szabadságvesztés szolgálja a generális és speciális prevenció érvényesülését.

[12] Álláspontja szerint a vádlott kóros személyiség-szerkezete, amely nem befolyásolta őt cselekménye társadalomra veszélyességének a felismerésében és a helyes magatartás megválasztásában, nem elegendő indok arra, hogy a bíróság a fegyház végrehajtási fokozattól eltérjen.

[13] A vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés részben alapos, az enyhítést célzó jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

[14] Az ítéltáblának a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára is – az elsőfokú ítélet rendelkezéseit a büntetés súlyosítását, illetőleg enyhítését célzó fellebbezések által meghatározott kereteken belül kellett felülbírálnia. Ebből következően, az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a határozatát az első fokon eljáró törvényszék által megállapított tényállásra alapította, ahhoz kötve volt.

[15] Az ily módon korlátozott felülbírálat során is vizsgálni kellett az eljárási szabályok megtartását [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont].

[16] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban olyan abszolút eljárási szabálysértés nem történt, amely megalapozná az elsőfokú ítéletnek a Be. 607. § (1) bekezdése és 608. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését.

[17] A felülbírálat során nem volt megállapítható olyan ok, amely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná [Be. 566. § (1) bekezdés, 567. § (1) és (2) bekezdés, 590. § (5) bekezdés b) pont].

[18] Az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó tényeknél szükségesnek tartotta annak feltüntetését is, hogy a vádlottal szemben az elkövetés időpontjában három büntetőeljárás volt folyamatban:

- a 2018. május 11-én elkövetett lopás vétsége miatt a BRFK rendőrkapitányság¹on nyomozati szám1.bü. számon (a gyanúsítás közlésének napja: 2018. május 11-e),

- a 2018. június 18-án és 2018. július 1-jén elkövetett lopás vétsége miatt a BRFK rendőrkapitányság²on nyomozati szám2.bü. számon (a gyanúsítás közlésének napja: 2019. október 6-a),

- a 2020. július 25-én elkövetett lopás vétsége miatt a BRFK rendőrkapitányság³on nyomozati szám3.bü. számon (a gyanúsítás közlésének napja: 2020. július 26-a).

[19] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a bűncselekmények büntető anyagi jogi minősítése is törvényes.

[20] Az ítéltábla a büntetés súlyosítását, illetőleg enyhítését célzó fellebbezések kapcsán az alábbi – a büntetés céljára és a büntetés kiszabásának elveire vonatkozó – anyagi jogi rendelkezésekre mutat rá.

[21] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §].

[22] A büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[23] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel közmértéke az irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[24] Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni [Btk. 81. § (1) bekezdés].

[25] Ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedett, de nem érheti el az egyes bűncselekményre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [Btk. 81. § (3) bekezdés].

[26] A fenti büntető anyagi jogi rendelkezések alapján jelen ügyben a halmazati szabályok szerinti büntetési tétel öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, a középérték tíz év szabadságvesztés.

[27] A törvényszék által a büntetés kiszabása során figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak.

[28] A büntetőeljárás során a vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetését nem vitatta, azonban e tény a bűnösségre kiterjedő, beismerő vallomásként nem értékelhető, így ezt az ítéltábla az enyhítő körülmények közül kirekeszti.

[29] A büntetést befolyásoló tárgyi tényezők között a vagyon elleni erőszakos bűncselekménnyel okozott kár megtérülésének csekély a nyomatéka, mivel az a vádlottól függetlenül következett be (*Legfelsőbb Bíróság BKv.56. számú határozata III/9. pont*), gyakorlatilag azáltal, hogy a helyszín közelében feltartóztatott és a rendőrség visszaérkezéséig visszatartott vádlottól lefoglalták a sértettől eltulajdonított készpénzt.

[30] A vádlott korábbi próbára bocsátása nem súlyosító tényező (az csak a büntetlen előélet enyhítő körülményként való értékelését zárja ki), figyelemmel arra, hogy az intézkedést nem ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmény miatt alkalmazták (*Legfelsőbb Bíróság BKv.56. számú határozata II/1. pont*).

[31] Ezzel szemben viszont súlyosító körülményként értékelendő, hogy a vádlott több ellene indult büntetőeljárás hatálya alatt, ezekről tudva követte el a cselekményt; ennek nyomatékát fokozza, hogy a BRFK rendőrkapitányságon lopás miatt indult büntetőügyben mindössze négy nappal korábban hallgatták ki gyanúsítottként (2020. július 26-án). A korábban indult eljárások eredményétől függetlenül a személyének nagyobb veszélyességére lehet következtetni abból a körülményből, hogy a vádlottat a folyamatban lévő büntetőeljárások ténye nem tartotta vissza újabb bűncselekmények elkövetésétől.

[32] Az ügyészség ugyan nem csatolt bűnügyi statisztikai adatokat arra vonatkozóan, hogy a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények és a testi épség elleni bűncselekmények száma a jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetésekor – az azt megelőző időszakhoz képest – lényeges emelkedést mutattak, azonban az közismert, hogy az ilyen bűncselekmények száma Budapesten az országos átlaghoz képest magasabb. Ezért a vádlott által elkövetett bűncselekmények elszaporodottságát is súlyosító tényezőként kell figyelembe venni.

[33] A cselekmény konkrét tárgyi súlyát fokozza, hogy a vádlott nappali órákban, egy buszmegállóban, többek szeme láttára, gátlástalanul, útonálló módon támadt rá a sértetre.

[34] Az ítéltábla – a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára, a felemelt büntetési tételkeret szerint kiszabható büntetés nagyságára (öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés), a cselekmény konkrét tárgyi súlyára figyelemmel – osztotta a fellebbviteli ügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a kiszabott szabadságvesztésnek a büntetési tétel alsó határának közelében, 6 évben meghatározott tartama eltúlzottan enyhe, az

nem felel meg a büntetéskiszabási elveknek, illetve nem alkalmas a büntetési célok (a generális és speciális visszatartás) érvényesítésére. Ezért a szabadságvesztés tartamát 7 év 6 hónapra felemelte. A fellebbviteli ügyészség által indítványozott, a szabadságvesztés tartamának a tíz éves középérték közelében történő meghatározására az ítéltábla nem látott okot, tekintettel a vádlott szellemi fogyatékoságára, amely csakugyan megkönnyítette a bűncselekmény elkövetését, még ha a büntethetőséget kizáró vagy korlátozó tényezőként nem is volt értékelhető.

[35] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, annak tartama is megfelelő.

[36] A Btk. általános részi rendelkezései között a szabadságvesztés büntetésként, a közügyektől eltiltás pedig az egyetlen mellékbüntetésként kerül szabályozásra, azonban az ítéltábla ennek megjelölésével az elsőfokú ítélet egyébként egyértelmű rendelkezéseinek kiegészítését nem látta szükségesnek, különös tekintettel arra is, hogy mindez az ügydöntő határozat végrehajthatóságát nem érinti.

[37] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék érvelésével a tekintetben, hogy a vádlott mentális állapota a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával indokoltá teszi a szabadságvesztésnek – fegyház helyett – eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatban történő megállapítását.

[38] A törvényszék törvényesen határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról [Btk. 38. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról [Btk. 92. § (1) bekezdés].

[39] Elmulasztott viszont rendelkezni az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, így azt az ítéltábla pótolta, oly módon, hogy a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján a lefoglalást megszüntette, egyidejűleg az ügyben tárgyi bizonyítási eszköznek tekintendő biológiai anyagmaradványt és adathordozót az ügyiratok között rendelte kezelni.

[40] Törvényes a bűnügyi költség összegszerűségére és viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés is.

[41] A fentiekben kifejtettekre tekintettel az ítéltábla – a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen – a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[42] A Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt is be kellett számítani a kiszabott szabadságvesztésbe.

[43] A vádlottat az elsőfokú ítélet kihirdetését követően átszállították a bv.Intézetbe, így a személyi adatok között a tényleges tartózkodási helyet helyesbíteni kellett.

[44] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Budapest, 2022. március 22.

Dr. Lőrinczy Attila István s.k. a tanács elnöke, határozatszerkesztő, Dr. Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. december 3. napján kihirdetett 31.B.203/2021/38. számú ítélete – Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.400/2021/7. számú határozata folytán – 2022. március 22. napján jogerős.

Budapest, 2022. március 22.

Dr. Lőrinczy Attila István s.k.

a tanács elnöke